

Festa Major de Campdàsens

Diumenge 3 de juliol de 2011

PROGRAMA D'ACTES

SANTA MISSA a la capella dedicada a la Preciosíssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, a dos quarts de nou del matí.

La celebrarà el senyor rector de Sitges i Garraf, mossèn Josep Pausas i Mas en sufragi del qui fou entusiasta president d'Amics

del Garraf, Juan Ferrer i Magrans i de la seva esposa Toni Pañella i Camps.

BENEDICCIÓ de la bandera d'Amics del Garraf, apadrinada per Alba Rossell i

Sánchez, que la presentarà a la **SORTIDA DE MISSA**, amb l'actuació de la Colla Vella de Bastoners de Sitges, amb els grallers de La Sitja.

VENDA de bosses d'herbes del Garraf, records de la festa i de butlletes per al sorteig del quadre original de Mercé Sella que il·lustra la portada del programa.

ANADA a Can Lluçà.

ESMORZAR de Germanor, a l'entorn de la masia.

ACTE CULTURAL. Pregó de la festa, a càrrec de Joan Tutusaus i Martí, redactor i locutor de Ràdio Maricel, bon coneixedor del nostre massís com ho demostra el seu llibre "El Garraf en B.T.T"

Lectura del poema "Campdàsens, goig i memòria" pel seu autor Juli Delclòs i Egea.

Actuacions de la Colla Vella de Bastoners, amb els grallers de La Sitja i del Ball de Cintes de l'Agrupació de Balls Populars de Sitges, acompanyades per l'Escola de Grallers de Sitges.

I tothom a ballar! Mentre se servirà un fresquet còctel de Cava, JOSEP DELGADO engrescarà la concurrència a participar en un animat ball.

Notes:

1.- *Es podrà visitar el "Maset de Campdàsens" que romandrà obert durant les celebracions.*

2.- *Es prega que en acabar d'esmorzar hom reculli les seves deixalles. Hi haurà dos contenidors, un de matèria orgànica i l'altre per les deixalles de rebuig. Gràcies.*

Consorci del Patrimoni de Sitges

SITGESTIU CULTURAL '11

Dimarts 5, 12, 19, 26 de juliol

Museu Romàntic

20 hores

Jazz al Romàntic

A càrrec de RETRIO, amb Joan Pinós (contrabaix), Óscar Ferret (piano) i Josep "Pinyu" Martí (bateria)

Dimecres 6, 13, 20, 27 de juliol

Saló d'Or. Palau Maricel

20 hores

Capvespre musical al Palau

A càrrec d'Agisitges (visita) i Ricard Oliva (guitarra)

Dijous 7, 14, 21, 28 de juliol

Museu Romàntic

20 hores

Òpera al Romàntic

A càrrec d'Operafílica

Informació i reserves: 93 894 29 69

QUADERN DE CAMP

Platja sense llei

ANTONI SELLA I MONTSERRAT

Feia anys que no anava a la platja a Sitges. No sóc persona d'esterrossar-me al sol ni de remullar-me la còrpora a les aigües marines de la Vila. Però vet aquí que no fa pas massa dies, em convenceren d'anar a banyar, que en dèiem abans, o d'anar en mar, que també en dèiem.

Si ho arribo a saber, em quedo a casa i no pas pel mal estat de la sorra, per la manca de serveis o per la brutícia de l'aigua. No. Vaig encaminar-me, amb la promesa d'un arròs després de la remullada, a la platja de les Anquines. Aquesta platja és la que hi ha davant de l'hotel Terramar, la que es troba emmarcada per un port en estat ruïnós, dos espigons en semicercle que ens recorden, el la seva decrepitud, aquella enyorada aposta de Sitges per ser destinació turística de categoria internacional, emmirallada amb Niça. Tot això, però, s'ho va endur la guerra civil de 1936-1939.

Que Sitges no és una destinació turística de massa *glamour* en donen testimoni aquells dos espigons migs anorreats, convertits en un perill per a la seguretat de les persones i, sobretot, dels nens que, inconscients, s'hi atansen. Fa un temps, si més no, hi havia un parell de tanques maldestres i horribles –grogues i rovellades– que anunciaven el perill. Ara, ni això. El pobre vigilant de la platja es passa el dia tocant el xiulet per impedir que la gent s'instal·li o corretegi per aquella zona perillosa.

Miro els dos espigons anorreats i em sap greu. No és la primera vegada que aquesta columna clama per ells. Eren un testimoni de la història del que preteníem però no aconseguíem, un testimoni dels somnis avantguardistes de Sitges que ningú, amb l'excusa de la crisi, ja no voldrà salvar.

I mentre els pobres espigons es desfan, també perd categoria la figura del pobre banyista que baixa a la platja amb ganes de llegir el diari, prendre el sol, banyar-se i, sobretot, desconnectar.

Sóc un sofert testimoni de la pèrdua de categoria de la nostra platja. Abans, hom podia anar-hi, estirar la tovallola, agafar un llibre i perdre's entre les delícies sempre malèvols dels raigs de sol, les ones del mar, el xivarri de la quitxalla i el crit del gitano que, esforçat i alegre, anava pregontant: *Ice cream, bombón helado, Coca-Cola, cerveza, naranjada, limonada*. També hi havia les gitanes que, grasses i suades, intentaven vendre algun vestit a les turistes.

La darrera vegada que vaig anar a la platja de les Anquines, ja deu fer més d'un any, mentre utilitzava les dutxes, em vingué un conegut meu –en Ramon, popularment anomenat Ramon del *Desván*– i em va dir: *Veus com no cal anar a les Bahames per prendre el sol*. I tenia tota la raó. A la platja de les Anquines el món semblava una meravella.

No sé com són, avui, les platges de les Bahames, però puc assegurar que la platja de les Anquines ha perdut bona part del seu encant, malgrat que el xiringuito que hi ha muntat l'hotel Terramar és del tot recomanable i amb un personal simpàtic, proper i, alhora, servicial.

El problema rau en que la platja s'ha convertit en una botiga ambulat insuportable i, em temo, completament il·legal. Ja no cal anar al mercat de la Collada ni al de Les Roquetes. A la platja de les Anquines, a part dels vestits que venen les gitanes, qualsevol pot comprar-hi falsificacions d'ulleres de sol i rellotges –marques de primera–, falsificacions de bosses –també marques de primera–, mocadors, collarets, braçalets, samarretes, camises i un llarg etcètera de productes que arriben a marejar al pobre desgraciat que ha tingut el coratge de baixar a la platja a relaxar-se una mica. I no exagero. Després de la primera hora de prendre el sol, i sentint-me ja agredit per la gitana que venia vestits, el senegalès que promocionava ulleres i rellotges, la xinesa que oferia massatges i el hippie de Cuenca que pretenia endossar-me mocadors, vaig decidir, cronòmetre en mà, calcular quin era el temps de tranquil·litat que tenia per prendre el sol. El resultat es minso: en prou feines un quart d'hora, entre venedor il·legal i il·legal venedor. Francament, quasi podria assegurar que se m'ha acabat anar a la platja, aquest estiu.

L'ECO de SITGES

Impresos comercials - Catàlegs - Revistes - Fulletons

Cartelleria - Llibres i altres - Fotocomposició Macintosh

CARRER BONAIRE, 6 - TEL. 93 894 30 34 - INFO@ECODESITGES.COM - 08870 SITGES

Amb el suport de

La Direcció de L'ECO DE SITGES fa avinent que és aliena als continguts dels articles que van signats.